

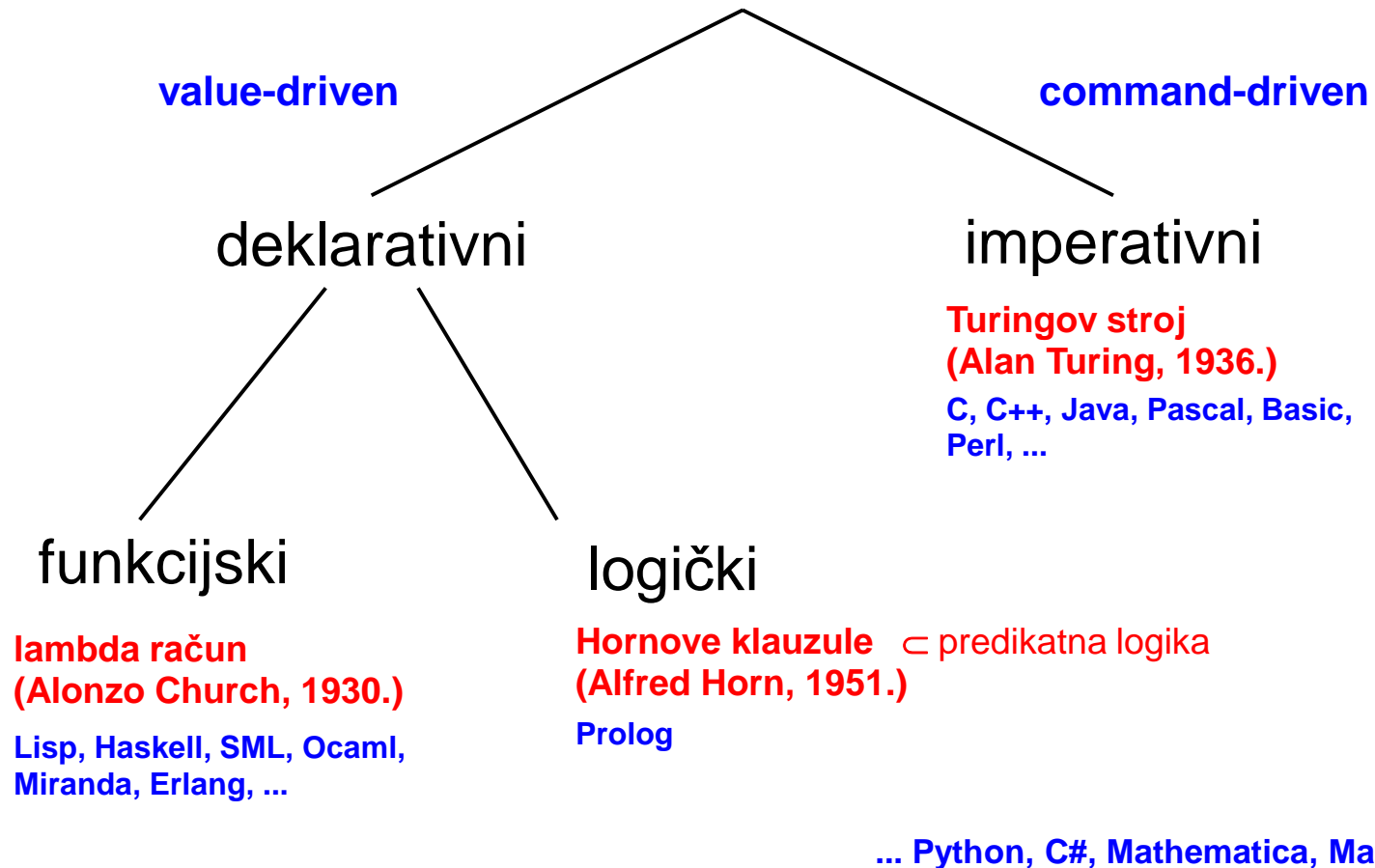
Prof.dr.sc. Bojana Dalbello Bašić

Fakultet elektrotehnike i računarstva
Zavod za elektroniku, mikroelektroniku, računalne i inteligentne sustave

www.zemris.fer.hr/~bojana
bojana.dalbello@fer.hr

Logičko programiranje u Prologu

- **Logičko programiranje** (engl. logic programming)
 - uporaba matematičke logike za programiranje
- **Ideja:** opisati problem logičkim formulama, a rješavanje prepustiti računalu
- **"Algorithm = Logic + Control"**
- Različito od dokazivača teorema (ATP) jer:
 - U program su ugrađeni eksplicitni kontrolni mehanizmi
 - Nije podržana puna ekspresivnost logike

- deklarativni jezici opisuju **što** se izračunava umjesto **kako** se to izračunava
 - zadaje se specifikacija **skupa uvjeta** koji definiraju prostor rješenja
 - **pronalaženje rješenja** prepušteno je interpreteru
- osnovne karakteristike:
 - **eksplicitno stanje** umjesto implicitnog stanja
 - **nema popratnih efekata (engl. side-effects)**
 - programiranje s **izrazima**
 - funkcijski jezici: izraz=fukcija
 - logički jezici: izraz=relacija

```
function foo(x)
begin
y = 0
return 2*x
end
```

```
function main()
begin
y = 5
x = foo(2) + y
return x
end
```

- koja je povratna vrijednost funkcije **main** ?
- povratna vrijednost **ovisi o redoslijedu** izračuna pribrojnika!
- deklarativno ne bi smjelo biti razlike:
 - $A+B = B+A$

popratni efekt!

“prave funkcije” ne prtljaju po memoriji već samo vraćaju vrijednost

```
function foo(x)
begin
y = 0
return 2*x
end
```

```
...
y = 5
if (foo(y) == foo(y)) then ...
...
```

false???

- funkcija **foo** ima popratni efekt stoga **nije referencijalno prozirna**
 - ne vrijedi Leibnizovo pravilo: “equals for equals”
- moramo voditi računa o **tijeku izvođenja** (proceduralno) umjesto da se koncentriramo na **značenje programa** (deklarativno)

- **čisto deklarativni** (engl. *purely declarative*) jezici ne dozvoljavaju popratne efekte
 - Haskell, ...
- radi praktičnosti većina deklarativnih jezika dopušta kontrolirane popratne efekte (“*declarative in style*”)
 - Lisp, SML, Ocaml, **Prolog**, ...
- pogodnosti:
 - formalno koncizni, visoka razina apstrakcije
 - lakša formalna verifikacija
 - manja mogućnost pogreške
- nedostaci:
 - neučinkovitost
 - neke strukture/funkcije iziskuju popratne efekte (npr.?)

- deklarativni jezici **nemaju varijabli** u klasičnom smislu (*“variables do not vary”*)
- **nemaju naredbe pridruživanja** ($x = x + 1$) jer bi to iziskivalo popratni efekt
- **nemaju programskih petlji**
 - umjesto toga: **rekurzija**

```
function fact(n)
begin
  a = 1
  for i = 1 to n do
  begin
    a = a*i
  end
  return a
end
```

Haskell:

```
fact 1 = 1
fact n = n*fact(n-1)
```


- **Prolog = *Programming in Logic***
 - deklarativni logički programski jezik
 - 1972.: Alan Colmerauer, Robert Kowalski, Philippe Roussel
 - originalno razvijen za NLP
- fundamentalni koncepti:
 - **rekurzija**
 - **unifikacija**
 - postupak vraćanja (**backtracking**)
- **nije čisto deklarativan:**
 - **"Algorithm = Logic + Control"**
 - $(A \wedge B) \rightarrow C \neq (B \wedge A) \rightarrow C$

- Programi u Prologu sačinjeni su od slijeda **pravila**
- **Svako pravilo je FOPL-formula u Hornovom obliku:**
 - $\sim P_1 \vee \sim P_2 \vee \sim P_3 \vee \dots \vee \sim P_n \vee Q$
 - tj. klauzula u kojoj je najviše jedan literal pozitivan
- **Ekvivalentno: $(P_1 \wedge P_2 \wedge P_3 \wedge \dots \wedge P_n) \rightarrow Q$**
- Specijalan slučaj za $P_i = true$: **$true \rightarrow Q == Q$**
- **Definitna Hornova klauzula:** točno jedan literal je pozitivan
- Nažalost, ne može se svaka formula pretvoriti u (definitni) Hornov oblik **$\sim P \rightarrow Q, P \rightarrow (Q \vee R)$**
- Zaključivanje nad Hornovim formulama: **rezolucija opovrgvanjem** (krenuvši od $\sim Q$)

$\forall x (\text{COVJEK}(x) \rightarrow \text{SMRTAN}(x)) \wedge \text{COVJEK}(\text{Sokrat})$

- baza znanja (logički program):

smrtan(X) :- covjek(X).
covjek(sokrat).

← pravilo

← činjenica

- varijable velikim, predikatni simboli malim slovima
- implikacija u obliku **konzekvens :- antecedens**
- svaki redak završava točkom
- varijable su implicitno univerzalno kvantificirane

```
smrtan(X) :- covjek(X).  
covjek(sokrat).
```

- sada možemo postavljati upite:

```
?- covjek(sokrat).  
Yes  
?- smrtan(sokrat).  
Yes  
?- smrtan(X).  
X=sokrat  
Yes
```

- antecedens može sadržavati veći broj atoma:

```
covjek(X) :-  
  sisavac(X), govori(X).
```

operator “*i*”

```
covjek(X) :-  
  sisavac(X),  
  govori(X),  
  placa_porez(X).
```

- jedan predikat može biti definiran s više **stavaka**:

```
smrtan(X) :- covjek(X).  
smrtan(X) :- ziv(X).
```

- između stavaka se **podrazumijeva konjunkcija**
- tomu je ekvivalentno:

```
smrtan(X) :-  
  covjek(X); ziv(X).
```

- provjerite!

operator “*ili*”

- predikati mogu biti n -mjesni:

```
ucitelj(sokrat,platon).  
ucitelj(krati,platon).  
ucitelj(platon,aristotel).
```

- kako definirati predikat **ucenik** pomoću **ucitelj** ?

```
ucenik(X,Y) :- ucitelj(Y,X).
```

- kako definirati jednomjesni predikat **ucen** ?

```
ucen(X) :- ucitelj(Y,X).
```

ucen(X) :- ucitelj(Y,X).

- kako je kvantificirana varijabla **Y**?
- **sve** varijable su implicitno **univerzalno** kvantificirane u cijelom pravilu, ali **Y** se javlja samo u antecedensu pa možemo reći da je **egzistencijalno** kvantificirana

- dokaži:

$$\forall x \forall y (UCITELJ(y,x) \rightarrow UCEN(x)) \equiv \forall x (\exists y UCITELJ(y,x) \rightarrow UCEN(x))$$

- primjeri upita:

?- ucitelj(X,platon).

X=sokrat

X=kratil

Yes

?- ucitelj(sokrat,Y),ucitelj(kratil,Y).

Y=platon

Yes

?- ucenik(X,_).

X=platon

X=platon

X=aristotel

Yes

?- ucenik(aristotel,sokrat).

No

- definirajmo **tranzitivnu** relaciju **SLJEDBENIK(x,y)**
 - “x je učenik od y”
 - “x učenik od nekog z, a z je sljedbenik od y”

**sljedbenik(X,Y):-
ucenik(X,Y).**

← trivijalan slučaj

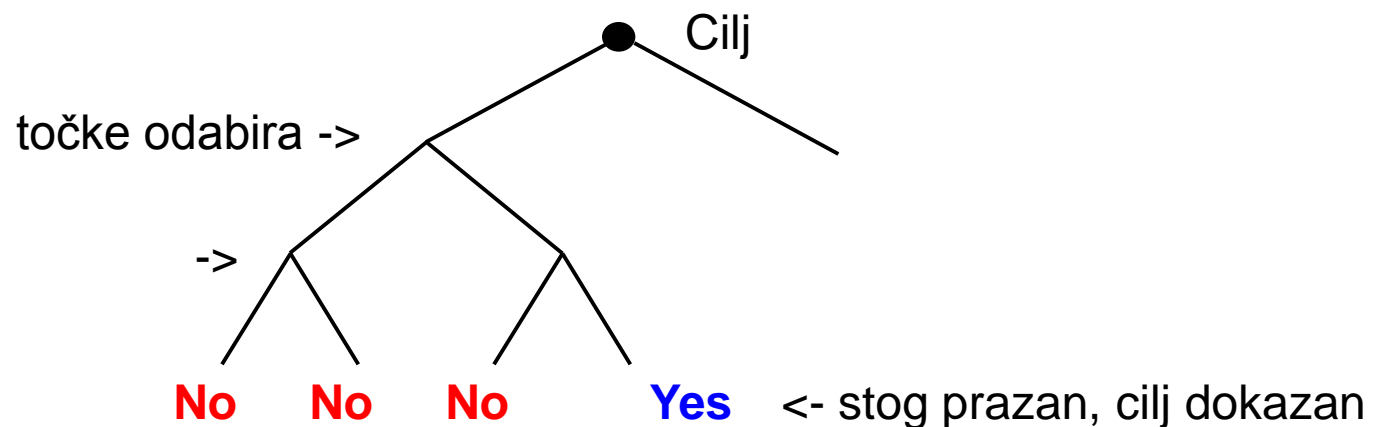
**sljedbenik(X,Y):-
ucenik(X,Z),
sljedbenik(Z,Y).**

← rekurzivan slučaj

- upit:

**?- sljedbenik(aristotel,sokrat).
Yes**

- Prolog dokazuje **unatrag** od cilja k premisama, metodom **pretraživanja u dubinu**
 - antecedens postaje novi međucilj koji treba dokazati i koji se dodaje na stog**
- Kada jedna grana dokaza ne uspije, Prolog se vraća (BACKTRACKS) na zadnju točku odabira
- Ako iscrpi sve mogućnosti, vraća **No**, inače **Yes**

sljedbenik(aristotel,sokrat)

ucenik(aristotel,sokrat)

ucitelj(sokrat,aristotel)

No

backtracking

```
sljedbenik(X,Y):-  
  ucenik(X,Y).  
sljedbenik(X,Y):-  
  ucenik(X,Z),  
  sljedbenik(Z,Y).  
ucenik(X,Y):-  
  ucitelj(Y,X).  
ucitelj(sokrat,platon).  
ucitelj(kratil,platon).  
ucitelj(platon,aristotel).
```

ucenik(aristotel,Z)
sljedbenik(Z,sokrat)

ucitelj(Z,aristotel)
sljedbenik(Z,sokrat)

Z=platon

sljedbenik(platon,sokrat)

ucenik(platon,sokrat)

ucitelj(sokrat,platon)

Yes

- Nažalost, Prolog nije čisto deklarativan pa je redoslijed stavaka i atoma itekako bitan:

```
sljedbenik(X,Y):-  
ucenik(X,Y).  
sljedbenik(X,Y):-  
ucenik(X,Z),  
sljedbenik(Z,Y).
```

```
sljedbenik(X,Y):-  
ucenik(X,Z),  
sljedbenik(Z,Y).  
sljedbenik(X,Y):-  
ucenik(X,Y).
```

```
sljedbenik(X,Y):-  
ucenik(X,Y).  
sljedbenik(X,Y):-  
sljedbenik(Z,Y),  
ucenik(X,Z).
```

```
sljedbenik(X,Y):-  
sljedbenik(Z,Y),  
ucenik(X,Z),  
sljedbenik(X,Y).  
ucenik(X,Y).
```

- “out of stack”*

- U svakom koraku zaključivanja Prolog nastoji **unificirati** trenutni cilj sa stoga s konzekvensima pravila ili činjenicama u bazi znanja
- unificirati možemo i eksplicitno:

?- ucitelj(Z,aristotel) = ucitelj(platon,aristotel)

Z = platon

Yes

operator
unifikacije

?- ucenik(Z,aristotel) = ucenik(platon,Z)

No

?- X = f(X).

X = f(f(f(...)))

← nema provjere pojavljivanja
varijable! (*occurs check*)

- Hornov oblik ne dopušta negaciju u antecedensu, ali Prolog dopušta operator **not**

```
covjek(X) :-  
  govori(X),  
  not(ima(X,perje)).
```

- **negacija pomoću neuspjeha (NAF)**
 - ako **P(x)** ne možeš dokazati,
onda je istinito **not(P(x))**, inače je lažno
- pretpostavljamo **zatvorenost svijeta (CWA)**
 - sve što nije u bazi znanja je lažno

- baza znanja:

```
ima(polinezija,perje).  
govori(polinezija).  
govori(sokrat).  
covjek(X) :-  
    govori(X),  
    not(ima(X,perje)).
```

- upiti:

```
?- covjek(sokrat).  
Yes  
?- covjek(polinezija).  
No  
?- not(covjek(polinezija)).  
Yes
```


- **Zadatak 2.5: Primjena Prologa u porodičnoj domeni**
(3 boda)

U programskom jeziku Prolog definirajte bazu znanja koja opisuje porodične relacije i omogućuje izvođenje novih zaključaka. U baza znanja definirajte činjenice **roditelj**, **musko**, **zensko** i **dob**, te zatim pravila **otac**, **majka**, **brat**, **sestra**, **djed**, **baka**, **ujak**, **predak** i **srodan**.

Definirajte upite kojima se iz baze znanja dohvaćaju **(1)** svi roditeljski parovi, **(2)** sve osobe koje su nekome ujak, **(3)** sva djeca koja imaju stariju braću, **(4)** sve prabake koje su to već deset godina, **(5)** svi potomci neke zadane osobe, **(6)** sve punoljetne osobe bez djece, **(7)** svi parovi osoba koje nisu u srodstvu, **(8)** sve majke s troje ili više djece, **(9)** sve majke s točno troje djece te **(10)** sve majke s troje ili manje djece.

```
roditelj(zeus,atena).  
roditelj(zeus,apolo).  
roditelj(hera,ares).
```

...

```
musko(zeus).  
zensko(hera).
```

...

```
otac(X,Y):- ...
```